

בלא כנפים, כך ישראל אין יכולין לעשות דבר בלא זקנים

ועל אהרן

שינוי הפועלים בתוככי היהדות החרדית. מאחורי מסווה ההבטחות שלא להתערב בתכנים ועל אף שבחלק מהמקומות זה מקוים בינתיים, מדובר ברצים למרחקים ארוכים שיש להם נשימה ארוכה וזמן המתנה לרגע ה"אמת" שבו ייחשף פרצופם האמיתי. הכוונה כרגע היא להניח מרעום שהייה בהיכלי החינוך הטהור שיתקתק תחת אושיות קיומנו, ולפוצצו ברגע שייבחר על ידם. זהו נסיון להפיל ברשת את עצמאות החינוך החרדי, ומרנן ורבנן שליט"א נקהלו לעמוד על נפשנו.

"אלו הם אנשים שיש להם השקפות אחרות, לא השקפות של תורת אמת", זעק רבינו מרן ראש הישיבה זצוק"ל. "המטרה שלהם לשנות את החינוך של התלמידים! צריך לדעת שזה בנפשנו, זה חינוך לא על פי התורה, זה חינוך נגד התורה! הם עושים במסווה כאילו שזה על פי התורה, אבל המטרה היא הפוכה!"

לאורך ההיסטוריה מוטלים פגרי יוזמות שונות, שמצאו את עצמן מחוץ למחנה. הקמת המוסדות האלה הם הבעייה, אך נוספת עליהם הבעייה של הנסיון לייצר אלטרנטיבה חתרנית למבנה הקיים, ל'באר שחפרוה שרים', לשרים עצמם חלילה. בסיעתא דשמייא זה לא יעבוד והמרד ייכשל כי גם האנשים היקרים העמלים לפרנסתם, אינם חפצים חלילה בהתנתקות. זה צרם גם לאוזניהם, בהיותם חלק בלתי נפרד מהיהדות הנאמנה.

כבר תקופה ארוכה מנסות ממשלות הזדון להניח יד גסה על החינוך הטהור, באמצעות משת"פים מבית. והם אינם חדלים מנסיונות לפלוש למערכת החינוך החרדית כדי "לתת לה כלים" לשלב את בוגריה בחברה פורקת העול. בצמרת מערכת החינוך דיברו אז בקול רם ולא בלחישת על "קידמה ונאורות" שיש להנחיל לחרדים. הם הסתכלו ועדיין מסתכלים על החרדים כעל קבוצת ילדים כביכול פרימיטיבית, שיש לגאול אותם מ"בורר ותם" ולסייע להם להשתלב בחברה וכך להפוך ילדים יהודים לילדים ישראלים!

לפני יותר מעשור, במכתבו האחרון בחיי חיותו כתב רשכבה"ג מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל על מגמות מחוץ לשלוח יד בפך השמן הטהור של החינוך: "מטרתם בכל מגמות אלו לעשות שינוי הרוח והמהות של הציבור החרדי ולפעול להכניס כל מיני שאיפות אחרות אשר לא שערום אבותינו, ולעשות השתלבות והתחברות עם חיי החילוניות ועם תרבות אנשים חטאים. ועל כן יש לקרוא אל תלך בדרך איתם מנע רגלך מנתיבתם, ועם שונים אל תתערב, אלא אך ורק בדרך המסורה לנו מדור דור".

כבר בי"ח חשוון תשע"ה כשהשועלים אך החלו לחבל בכרמים כתב רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטינמן זצוק"ל בדם לבו מכתב נוקב. במילים נוגעות ללב, הבהיר בין דבריו: "בזמן האחרון עומדים עלינו כאלה אשר רוצים להצר את רגליהם של החרדים לדבר ד', ורוצים להתערב לנו בחינוך הטהור של ילדי ובחורי ישראל ע"י הקמת מסגרת ממלכתית חרדי וכדו', עלינו לעמוד כחומה בצורה שלא לשנות אפילו כחוט השערה ממה שהי' עד היום וח"ו לא להתפתות אחר דבריהם והבטחותיהם, אשר אחריתה מי ישרונו, ואין בזה שום הוראת היתר כלל. ואלו אשר הצטרפו כבר למסגרת זו עליהם להתנתק ממנה. ובעזרה"י נצליח להמשיך במסורת החינוך שקיבלנו מאבותינו ורבותינו בלי שום שינוי עד ביאת גואל צדק כב"א. הכו"ח למען הצלת חינוך

ילדי ישראל".

עבור היהדות הנאמנה זו שאלה של להיות או לא להיות. לא נוכל "לישר קו" עם אלה שמבקשים לכרוך את ההבל סביב צווארנו! הן כור היתוך שמכשיר להשתלבות, חייב להבעיר אש גיהנומית בעלת טמפרטורת היתוך נוראה. במערכת החינוך שלנו, אנחנו דולים את המים שמכבים את הבעירה הזו. זה הרי היפך מוחלט ממה שאנחנו מבקשים להנחיל לילדינו. אם יש להורה שאלות ספציפיות לילד ספציפי, לגדולי ישראל יש תשובות ספציפיות. אז איך יתכן שיהיו פושעי רוח שישתפו פעולה עם מגמות הזדון של מבקשי השינוי? איך יתכן שיהיו חרדים שיפרצו את הגדר וישתפו פעולה עם מגמת ה"ממלכתית חרדי" ויתנו להם דריסת רגל, גם אם זאבי הערבות מבטיחים עם יד על הלב שלא לטרוף את צאן הקודשים? איך יתכן שיתייצב רב לטובת הערב רב?

חז"ל אומרים שאפילו מבנה הגוף וחלואיו, שונים ביהודים ובבני עממין. ההבדל כה תהומי, עד שמרן החת"ס זצוק"ל (על מסכת ע"ז דף ל"א ע"ב) מתלבט האם אפשר לסמוך על רופאים נוכרים, כיון שאין להם בתי ספר מיוחדים ללמוד חכמת הרפואה של הגוף היהודי אלא הם לומדים רפואה כללית? ! וכי גוף אחד לישראל ולשאר העמים? - תמה מרן החת"ס זצוק"ל. אין ספק שלנער היהודי ולעמיתו הזר יש כוחות נפש שונים. מה שיפה לחינוכו של ילד יהודי, אינו יפה לחינוכו של ילד נוכרי. בהכרח, גם כלי הפדגוגיה והפסיכולוגיה שונים בתכלית. את מה שמתאים לחינוך יהודי, יש לבקש רק מחכמי הנפש שלנו. אי אפשר להעתיק. אלו מקצועות יש ללמד? גם לכך יש לקבל רק את הכרעתם של מרנן גדולי התורה שליט"א. לכן אנחנו נלמד רק תורה, ומה שהכרחי לחיים, על פי קביעתם של מרנן ורבנן שליט"א ורק תחת מרותם. אי אפשר לקבל שום הנחתה מבחוץ, ומי שפותח דלת לפלישה זרה, לעולם לא יינקה. גם אם ישנם מקצועות שצריכים להלמד, זה לא יכול לבוא בגלל שהם דורשים מאתנו או מנסים לפתות אותנו, ולא על פי תכתיבים שלהם, מיידים או עתידיים. מי שמאמץ את תרבות העמים, תרבותם ופדגוגיותם, אינו יכול לכפות עלינו ואפילו לא לייעץ לנו, ובוודאי לא להיות אחראי עלינו. זה מעוות, זה גם לא יילך. לא חשוב המחיר שצריך לשלם על כך, לא חשוב המחיר שהם מציעים.

אם יש מישהו מההורים שמתפתה חלילה לברק של הצלופן החיצוני המרשרש, עליו לדעת כי הוא מהמר על נפש הילד. "המטרה שלהם היא לשנות את כל העולם החרדי, לעשות מהם 'פרוזה', הבהיר הגאון הגדול רמ"ה הירש שליט"א בכינוס. "המטרה, חס ושלום לא להוריד את האידישקייט לגמרי, אבל השטארק"קייט, העוצמה של בן תורה, ה'כי הם חיינו' זה מה שהם רוצים לבטל ולכן צריכים לעמוד חזק־חזק ובזה צריכים ללחום עם כל הכוח", אמר.

אבל ישנה נקודה נוספת: אין ספק שלא כל ילדי ישראל נועדו לגדלות בתורה שהרי אלף נכנסים ואחד יוצא. במישור הפרטי, לאחר שכל הורה יתייעץ עם מרנן ורבנן עיני העדה שליט"א מה לעשות עם בנו, והוא יקבל הוראה פרטית, הם ינחוהו כיצד ללוות את הנער על פי דרכו. אבל איש אינו מוסמך לגזול מבנו את הסיכוי להיות גדול הדור ולקטוע באיבו את צמיחתו. רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגראי"ל זצוק"ל היה מרבה לציטט את דברי ה"חיי אדם" בהקדמה: "הנה בדור שלי כשהייתי קטן לא עלה מעולם על דעת האב והאם לדאוג במה יתפרנס הבן, רק כל מגמתם היתה שיזכה הבן לתורה ומעולם לא עלה על דעת מי שחננו ד' שיכול ללמוד שיפרק ממנו עול התורה ולהיות שונה ופרש, זה לא עלה על דעת האבות ולא על דעת הבנים".

אף אחד לא יכול להציב את עצמו בקצה מסילת רכבת חייו של הבן שאולי עדין לגדלות, ולהראות באצבע שמאלה או ימינה ולבצע סלקציה נוראה של "רצח" גדול הדור הבא. מי אינו זוכר את משאו המדהדד של מרן הגרב"מ אורחי שליט"א במחנה בני תורה, כשהאורות כבויים, הנשמות מוארות והלבבות נפתחים, על מרן הגאון רבי יצחק אלחנן ספקטור זצוק"ל שהתקשה בלימודיו בימי נערו, אך הוא לא "נכנע" לרצון הוריו שבקשו להוציאו לעבודה אצל הסנדלר. וכאן נמשך התיאור המרטיט מה היה קורה אילו היה נשבר, נכנע ויוצא למלאכת הסנדלרות והופך לבעל בית נכבד, רודף צדקה וחסד, אך כשהיה מגיע מגיע לגיע לאחר 120 לבית

דין של מעלה, ושם היו מכריזים עליו: "יצחק אלחנן שמאלה", לגיהנום, "יצחק אלחנן רוצח"!

"רוצח? הרי הייתי כל ימי רודף צדקה וחסד"?

"כן, רוצח! אתה רצחת את רבם של בני הגולה רבי יצחק אלחנן"! ובזכות שהתעקש והתגבר על קשייו, הפך לרבם של כל ישראל.

אז מי הרב שיכול לזרוק את בנו שמאלה? מי הרב שיכול לקחת אחריות על מתן לגיטימציה לבית ספר ל"רוצחים"? מי יכול לעמוד בפומבי ולקרוא תגר על מנהיגותם של גדולי ישראל, לערער על הכהונה, להצית מחלוקת לשם מחלוקת, רק בגלל ממון רב שמאפשר לו לנסות לקדם תנועת מחאה שעלולה לגרום את ההמון, ולהציב בחלון הראווה תביעה לגיטימציה לעיוות, לסילוף ולעוול, בניגוד לדעת משה רבינו.

הסכנה הנוראה היא כאשר רב, ולא נערים, מתייצבים על מקרופון ההרס. הסכנה חמורה שבעתים כאשר אישים שחזותם לא מעידה עליהם אך זיתם מעיד עליהם, ושמנם שמשמן את גלגלי המהפכה שהם זוממים, עלול לקבל תהודה ופומביות. לכן חייבים בהוראת גדולי ישראל לצלצל באלף ענבלים בפעמוני האזהרה. אור השמש הוא חומר החיטוי הטוב ביותר, סוס טרויאני תמיד מסוכן יותר:

אין ספק שלא כל ילדי ישראל נועדו לגדלות בתורה שהרי אלף נכנסים ואחד יוצא. במישור הפרטי, לאחר שכל הורה יתייעץ עם מרנן ורבנן עיני העדה שליט"א מה לעשות עם בנו, והוא יקבל הוראה פרטית, הם ינחוהו כיצד ללוות את הנער על פי דרכו. אבל איש אינו מוסמך לגזול מבנו את הסיכוי להיות גדול הדור ולקטוע באיבו את צמיחתו. אף אחד לא יכול להציב את עצמו בקצה מסילת רכבת חייו של הבן שאולי עדין לגדלות, ולהראות באצבע שמאלה או ימינה ולבצע סלקציה נוראה של "רצח" גדול הדור הבא.

עשר שנים נכשלו היוונים בבקיעת החומות הבצורות של העיר טרוייה, עד שמצביאם העלה רעיון: לסגת מהעיר - אך להותיר סוס ענק וחלול ליד חומות העיר, כשבתוכו מספר גדול של לוחמים. הטרויאנים שהיו שיכורי נצחון, הכניסו את הסוס לתוך שערי העיר, ועם לילה נכונה להם הפתעה מביכה. הלוחמים שיצאו מבטן הסוס בחסות החשכה, פתחו את שערי העיר לגייסות היוונים שכבשו טרוייה. זה מה שעלול לקרות גם ביהדות החרדית, לכל רוחבה, אם היא לא תפעל במלוא העוצמה ובמהירות, להדברת הנגע המתפתח.

לאורך ההיסטוריה מוטלים פגרי יוזמות שונות, שמצאו את עצמן מחוץ למחנה. הקמת המוסדות האלה הם הבעייה, אך נוספת עליהם הבעייה של הנסיון לייצר אלטרנטיבה חתרנית למבנה הקיים, ל'באר שחפרוה שרים', לשרים עצמם חלילה. בסיעתא דשמייא זה לא יעבוד והמרד ייכשל כי גם האנשים היקרים העמלים לפרנסתם, אינם חפצים חלילה בהתנתקות. זה צרם גם לאוזניהם, בהיותם חלק בלתי נפרד מהיהדות הנאמנה. "אמר רבי עקיבא, נמשלו ישראל לעוף. מה עוף זה אינו יכול לפרוח בלא כנפים, כך ישראל אין יכולין לעשות דבר בלא זקנים".

.J.'

הנכתב היה למראה עיניו של מרן הגר"ד לנדו שליט"א ואמר לפרסם את הדברים